

Vlaams
Parlement

stuk **2285** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 14 november 2013 (2013-2014)

Verzoekschrift

over retroactieve inwerkingtreding
van de regeling voor successierechten
voor zorg- en pleegkinderen
vanaf de invoering van de Vlaamse successierechten

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Matthias Diependaele

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Bart Tommelein, Dirk Van Mechelen;
mevrouw Joke Quintens, de heer Bart Van Malderen;
de heren Piet De Bruyn, Matthias Diependaele;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Johan Sauwens, Peter Van Rompuy;
de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroi;
de heer Patrick Janssens, mevrouw Güler Turan;
de heren Marc Hendrickx, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

1. Procedure

Op 10 december 2012 werd een verzoekschrift ingediend over retroactieve inwerking-treding van de regeling voor successierechten voor zorg- en pleegkinderen vanaf de invoering van de Vlaamse successierechten (verzoekschrift nr. 3, 2012-2013). Het verzoekschrift werd op 16 december 2012 ontvankelijk verklaard door de voorzitter van het Vlaams Parlement en werd voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

De commissie besliste het verzoekschrift in behandeling te nemen op haar vergadering van 26 februari 2013 en verzocht Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, een standpunt namens de Vlaamse Regering te formuleren.

De commissie besprak het verzoekschrift ten gronde op haar vergadering van 8 oktober 2013.

2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift

Het programmadecreet van 20 december 2002 bevatte een regeling die met ingang van 1 januari 2003 zorg- en pleegkinderen, wat successierechten betreft, onder bepaalde voorwaarden gelijkgeschakelt met geadopteerde en wettelijke kinderen. De verzoeker vraagt dat een gelijksoortige regeling retroactief zou worden ingevoerd voor zorg- en pleegkinderen vanaf het ogenblik dat eigen Vlaamse successierechten werden ingevoerd, namelijk op 1 januari 2002.

Hij klaagt de (persoonlijke) situatie aan dat pleegkinderen voor 1 januari 2003 60 percent successierechten op de nalatenschap van hun pleegouders hebben moeten betalen, terwijl ze 20 jaar lang bij hen woonden en ze bij testament als enige erfgenamen werden aangeduid. De verzoeker argumenteert ook dat er voor fraudeurs daarentegen, die 60 percent successierechten ontdoken, wel maatregelen werden genomen via het Vlaams decreet van aanvaarding van fiscale amnestie van 2005, de zogenaamde eenmalige bevrijdende aan-gifte (EBA), waardoor zij slechts 6 percent of 9 percent EBA moesten betalen.

Hij vraagt daarom een regeling voor ‘eerlijke’ zorg- en pleegkinderen.

3. Voorgeschiedenis

Verzoeker diende reeds vroeger verzoekschriften in over dit onderwerp: in februari 2003 (ontvankelijk), februari 2004 (onontvankelijk), en november 2007 (eveneens onontvanke-lijk). De vraag naar een vroegere inwerkingtreding van bovengenoemde regeling kwam een eerste keer aan bod in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting naar aanleiding van bovengenoemde bepaling uit het programmadecreet 2003. Een amen-dement van CD&V dat strekte tot een vroegere inwerkingtreding werd verworpen.

De vraag naar een retroactieve inwerkingtreding kwam opnieuw uitdrukkelijk aan bod bij de commissiebespreking van het verzoekschrift van dezelfde verzoeker van 1 februari 2003 (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2002-03, nr. 1662/1). De commissie concludeerde toen dat dergelijke retroactieve inwerkingtreding, waarmee aan enkele individuele situaties kan verholpen worden, er onvermijdelijk toe zou leiden dat andere belastingplichtigen zich benadeeld zouden voelen omdat zij net niet van de nieuw ingevoerde voordelige regeling zullen kun-nen genieten.

4. Standpunt van de regering

Vlaams minister *Philippe Muyters* herinnert eraan dat hetzelfde verzoekschrift al in februari 2003, februari 2004 en november 2007 werd ingediend en dat alleen het eerste ontvankelijk werd verklaard en behandeld in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Er werd toen gesteld dat retroactief ingrijpen in een regeling de rechtszekerheid niet ten goede komt. Dat argument geldt vandaag nog sterker dan toen, aangezien ondertussen nog meer jaren verstreken zijn. Verder zijn vele dossiers al afgesloten of verjaard, waardoor andere individuele gevallen uit de boot vallen. Bovendien heeft de decreetgever geen ombudsfunctie. De minister stelt dan ook voor niet op het voorstel in te gaan en de datum van inwerkingtreding te behouden, ook al verklaart hij dit spijtig te vinden voor de betrokkene.

5. Bespreking

Juridisch is daar geen speld tussen te krijgen, erkent de heer *Matthias Diependaele*. Hij heeft begrip voor het rechtvaardigheidsgevoel van de verzoeker, maar er zijn altijd mensen voor wie een oplossing te laat komt. Sterker is het argument dat de regering in 2003 en 2004 aan fraudeurs wel de kans gaf om vroegere aangiften recht te zetten met de eenmalige bevrijdende aangifte. Toch besluit hij om de aanbeveling van de regering te volgen.

De heer *Felix Strackx* vindt het pijnlijk dat net het voorliggende geval de rechtstreekse aanleiding was om het decreet te wijzigen. Al degenen die later kwamen, hebben van de verdienste van de verzoeker kunnen profiteren. Terugwerkende kracht voor enkele maanden had dit destijds kunnen regelen, maar het CD&V-amendement daarover werd niet aangenomen, memoreert het lid.

De heer *Bart Tommelein* heeft begrip voor de schrijnende situatie maar heeft het moeilijk met terugwerkende kracht. Als men daarmee begint, is het hek van de dam en kan men de mensen geen rechtszekerheid geven.

De fractie van mevrouw *Griet Smaers* sluit zich aan bij de visie van de minister, ook al is dit heel spijtig voor de betrokken familie. Ook zij pleit tegen retroactiviteit.

De heer *Bart Van Malderen* besluit dat de commissie veel begrip heeft maar de retroactiviteit niet kan verlenen.

De commissie besluit zich aan te sluiten bij het standpunt van de Vlaamse Regering, zoals het door Vlaams minister *Philippe Muyters* werd geformuleerd.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Matthias DIEPENDAELE,
verslaggever